

„Emise prachu v Třineckých železárnách poklesnou o 1/3,“

uveď v rozhovoru pro All for Power Ing. Radek Olszar, Ph.D, MBA, ředitel pro investice a strategii Třineckých železáren, a.s.

Radek Olszar vystudoval Vysokou školu báňskou v Ostravě, obor Hutnictví železa. Od roku 1987 pracoval v Třineckých železárnách, kde začínal na Vysokých pecích, v roce 1993 přešel na investiční odbor. Jeho hlavním zaměřením zde bylo řízení strategických investičních staveb. Od roku 2012 zastával funkci náměstka generálního ředitele a od roku 2014 je ředitelem pro investice a strategii.

Třinecké železářny letos kromě řady ekologických akcí realizují investice svých výrobních technologií. V provozu je již například unikátní technologie foukání prachového uhlí do vysokých pecí, v nejbližších týdnech bude zprovozněna nová zušlechťovací linka pro úpravu tyčové oceli a válcovna drátů po rozsáhlé rekonstrukci. Bylo složitější získat dotace nebo zajistit v tomto regionu dostatek projekčních a realizátorských kapacit?

Složitější byla zcela jistě příprava, která trvala téměř čtyři roky. Pracoval na něm tým specialistů, který musel intenzivně komunikovat s orgány státní správy, čili především Státním fondem životního prostředí, ministerstvem životního prostředí. Výsledkem je získání dotace na odprašení z operačního programu č. 36 a 38.

Získat kvalitního generálního dodavatele nebyl problém. Hutnictví je specifický obor a společnosti, kterých pro něj umí dodávat, není v republice resp. v Evropě mnoho. Jsem rád, že vítězní generální zhotovitelé, které jsme vybírali podle zákona o veřejných zakázkách, zadávají své subdávky místním firmám, v nichž našli spolehlivé partnery.

Museli jste posílit tým, který má v Třinci na starosti investice?

Nikoliv, museli jsme vše, samozřejmě včetně běžného plánu technického rozvoje hutě, realizovat se stávajícím týmem. Systém řízení investic má v podmínkách hutě svá specifika a jednou z nich je i zcela jiný přístup místních lidí k práci. Nehovořím zde o výkonu nebo efektivitě, ten se dá posuzovat různě a z různých úhlů pohledu, ale mluvím zde o lidském přístupu. Myslím si, že profesionál pracuje jinak v Brně nebo Praze, kde má relativně plno jiných příležitostí k obživě, a jinak v Třinci, kde si stále větší množství místních uvědomuje svou závislost na největším zaměstnavateli v regionu.

Jsem rád, že zatím vše zvládáme, a že žádná plánovaná investice do výrobních technologií, která rozšiřuje sortiment nebo zkvalitňuje produkci a zvyšuje konkurenceschopnost hutě, nemusela být odložena.

Čili, uplatňují se zde například principy známé z rodinných podniků?

Přesně tak.

Jakou roli v tak značné výši dotace pro tituly č. 36 a 38 hráli ministerští úředníci?

Tlak zástupců našeho ministerstva životního prostředí byl v Bruselu myslím velice intenzivní, ale přesvědčivý a podložený přesnými daty a čísly. Výsledkem bude rychlé zlepšení kvality ovzduší na zákonem stanovené limity.

Uvádíte, že za tak rozsáhlou podporou stojí hlavně významné snížení tuhých znečišťujících látek v ovzduší krátkém čase ... Jak významné snížení to tedy bude?

V podmínkách třinecké hutě poklesnou emise tuhých znečišťujících látek o další 1/3 oproti stavu

Momentka z lící haly vysoké pece v Třineckých železárnách

Kyslíko-konvertorová ocelárna hutí v Třinci

Kontinuální odlévání oceli v Třinci

Válcovna kolejnic

Pohled do výrobní haly Sléváren Třinec, a.s

před zahájením popisovaných investic. A to bude opět ztelný posun v kvalitě ovzduší.

Dokdy bude tedy vše hotovo?

Všechny akce z dotačního titulu operačního programu č. 36 a 38 ukončíme do konce roku 2015.

Z Bruselu docela často zaznívají, a to v různých směrech, velice ambiciózní představy a čísla. Co když nebude úředníkům právě realizované zlepšení emisí stačit?

Efekt dalšího zpřísnění emisních limitů by již nebyl (s ohledem na výši investic) smysluplný. Věřím, že toto si uvědomuje stále více úředníků v Bruselu.

Na výstavbu nových zařízení jste dotace získali, předpokládám, že na vlastní provoz již pak nikoliv.

Přesně tak. Samozřejmě se nám tím zvýší fixní náklady, především vlastní spotřeba elektřiny, vzrostou náklady na údržbu a podobně. Roční náklady na provoz nových zařízení budou činit více

než 50 milionů korun ročně a na tyto již žádnou dotaci nedostaneme.

Bude výsledkem snížení konkurenceschopnosti?

Samozřejmě to bude na úkor konkurenceschopnosti, zvýší se nám náklady na výrobu každé tuny oceli. Spolu s vysokými náklady na energie oproti jiným zemím Evropy je to další snížení konkurenceschopnosti českých výrobců.

Zlepšení životního prostředí by však mohlo být ještě lepší. Velká část emisí na Ostravsko proudí z polských hutí...

Třinecké železářny, jako soukromý subjekt, nemohou cokoli diktovat hutím v Polsku, které si prostřednictvím svých zástupců v Bruselu vymínily různé ústupky. Uvědomme si, jak je to velký stát... V rámci osobních rozhovorů s kolegy hutníky mám pocit, že si samozřejmě uvědomují potřebu investic do ekologie, nicméně zákon jim je nenařizuje, mají čas do roku 2020.

V úvodu jsme zmínili fakt, že mimo investic do ekologie vkládáte značný objem financí do rozvoje vlastní výroby ocelových produktů...

Pokud přestanete investovat, postupně můžete se svým podnikáním skončit. V roce 2015 se chystáme na opravu koksárenské baterie č. 11, což je opět velký krok vstříc životnímu prostředí. V nejbližších měsících zprovozníme novou halu loupací a zušlechťovací linky a rekonstruovanou kontidráťovou trať, což přinese zvýšení kvality našich nejprodávanějších výrobků – drátu a tyčové oceli. Významná bude modernizace válcovací trati na železniční kolejnice v roce 2017 a opomenout nemohu generální opravu vysoké pece, která po dvaceti letech dosáhla své životnosti. Oprava je zařazena do plánu v roce 2019.

Nezapomínáme ani na naše dceřiné firmy, které rovněž zvyšují přidanou hodnotu třinecké oceli. Třeba v ŽDB Bohumín jsme investovali do nové linky na tažený drát. Hodláme zde také rozšířit sortiment o nové produkty. Několik desítek milionů korun chceme investovat do nových technologií naší šrouboárny v Kyjově.

Chystáte i ve svých dceřinách obdobné investiční akce do ekologie, jako v případě mateřské hutě?

Ekologické akce probíhají, ale nikoliv tak masivního rozsahu jako v rámci hutě, kde dochází k tavným procesům se značnými vývinými emisí. „Studentá“ výroba ve strojírenských firmách se charakterově zcela odlišuje od hutní prvovýroby. Ale zmínit bych mohl například náhradu spalovacích vysokozdvizných vozíků v ŽDB Bohumín za plynové. Šlo o investici s vysokou návratností a zároveň se díky ní lidem v halách lépe pracuje a dýchá.

V současné době probíhá výměna starého kotle za fluidní v naší dceřiné firmě Energetika Třinec. V další dceřiné společnosti Slévárny Třinec chystáme rekonstrukci vytlačovacího roštu a rekonstrukci středofrekvenční indukční pece, což přispěje ke zlepšení životního prostředí.

Stanislav Cieslar